

استعدادهای روحانی

¹در پی محبت بکوشید و عطایای روحانی را به غیرت بطلبید، خصوصاً اینکه نبوت کنید.² زیرا کسی که به زبانی سخن می‌گوید، نه به مردم بلکه به خدا می‌گوید، زیرا هیچ‌کس نمی‌فهمد لیکن در روح به اسرار تکلم می‌نماید.³ اما آنکه نبوت می‌کند، مردم را برای بنا و نصیحت و تسلی می‌گوید.⁴ هرکه به زبانی می‌گوید، خود را بنا می‌کند، اما آنکه نبوت می‌نماید، کلیسا را بنا می‌کند.⁵ و خواهش دارم که همه شما به زبانها تکلم کنید، لکن بیشتر اینکه نبوت نمایید زیرا کسی که نبوت کند بهتر است از کسی که به زبانها حرف زند، مگر آنکه ترجمه کند تا کلیسا بنا شود.⁶ اما الحال، ای برادران، اگر نزد شما آیم و به زبانها سخن رانم، شما را چه سود می‌بخشم؟ مگر آنکه شما را به مکاشفه یا به معرفت یا به نبوت یابه تعلیم گویم.⁷ و همچنین چیزهای بیجان که صدا می‌دهد چون نی یا بریط اگر در صداها فرق نکند، چگونه آواز نی یا بریط فهمیده می‌شود؟⁸ زیرا اگر کرّتا نیز صدای نامعلوم دهد، که خود را مهبّای جنگ می‌سازد؟⁹ همچنین شما نیز اگر به زبان، سخن مفهوم نگوئید، چگونه معلوم می‌شود آن چیزی که گفته شد زیرا که به هوا سخن خواهید گفت؟¹⁰ زیرا که انواع زبانهای دنیا هر قدر زیاده باشد، ولی یکی بی معنی نیست.¹¹ پس هرگاه قوّت زبان را نمی‌دانم، نزد متکلم بربری می‌باشم و آنکه سخن گوید نزد من بربری می‌باشد.¹² همچن شما نیز چونکه غیور عطایای روحانی هستید، بطلبید اینکه برای بنای کلیسا افزوده شوید.¹³ بنابراین کسی که به زبانی سخن می‌گوید، دعا بکند تا ترجمه نماید.¹⁴ زیرا اگر به زبانی دعا کنم، روح من دعا می‌کند لکن عقل من برخوردار نمی‌شود.¹⁵ پس مقصود چیست؟ به روح دعا خواهم کرد و به عقل نیز دعا خواهم نمود؛ به روح سرود خواهم خواند و به عقل نیز خواهم خواند.¹⁶ زیرا اگر در روح تبرک می‌خوانی، چگونه آن کسی که به مَنزِلَتِ اُمّی است، به شکر تو آمین گوید و حال آنکه نمی‌فهمد چه می‌گویی؟¹⁷ زیرا تو البتّه خوب شکر می‌کنی، لکن آن دیگر بنا نمی‌شود.¹⁸ خدا را شکر می‌کنم که زیادتیر از همه شما به زبانها حرف می‌زنم.¹⁹ لکن در کلیسا بیشتر می‌پسندم که پنج کلمه به عقل خود گویم تا

¹Follow after charity, and desire spiritual gifts, but rather that ye may prophesy.²For he that speaketh in an unknown tongue speaketh not unto men, but unto God: for no man understandeth him; howbeit in the spirit he speaketh mysteries.³But he that prophesieth speaketh unto men to edification, and exhortation, and comfort.⁴He that speaketh in an unknown tongue edifieth himself; but he that prophesieth edifieth the church.⁵I would that ye all spake with tongues, but rather that ye prophesied: for greater is he that prophesieth than he that speaketh with tongues, except he interpret, that the church may receive edifying.⁶Now, brethren, if I come unto you speaking with tongues, what shall I profit you, except I shall speak to you either by revelation, or by knowledge, or by prophesying, or by doctrine?⁷And even things without life giving sound, whether pipe or harp, except they give a distinction in the sounds, how shall it be known what is piped or harped?⁸For if the trumpet give an uncertain sound, who shall prepare himself to the battle?⁹So likewise ye, except ye utter by the tongue words easy to be understood, how shall it be known what is spoken? for ye shall speak into the air.¹⁰There are, it may be, so many kinds of voices in the world, and none of them is without signification.¹¹Therefore if I know not the meaning of the voice, I shall be unto him that speaketh a barbarian, and he that speaketh shall be a barbarian unto me.¹²Even so ye, forasmuch as ye are zealous of spiritual gifts, seek that ye may excel to the edifying of the

دیگران را نیز تعلیم دهم از آنکه هزاران کلمه به زبان بگویم.

²⁰ ای برادران، در فهم اطفال مباحثید بلکه در بدخوبی اطفال باشید و در فهم رشید.²¹ در تورات مکتوب است: که خداوند می‌گوید به زبانهای بیگانه و لبهای غیر به این قوم سخن خواهم گفت و با این همه مرا نخواهند شنید.²² پس زبانها نشانی است نه برای ایمانداران بلکه برای بی‌ایمانان؛ اما نبوت برای بی‌ایمان نیست بلکه برای ایمانداران است.²³ پس اگر تمام کلیسا در جایی جمع شوند و همه به زبانها حرف زنند و امیان یا بی‌ایمانان داخل شوند، آیا نمی‌گویند که دیوانه اید؟²⁴ ولی اگر همه نبوت کنند و کسی از بی‌ایمانان یا امیان درآید، از همه تویخ می‌یابد و از همه ملزم می‌گردد،²⁵ و خفایای قلب او ظاهر می‌شود و همچنین به روی درافتاده، خدا را عبادت خواهد کرد و ندا خواهد داد که فی‌الحقیقه خدا در میان شما است.

²⁶ پس، ای برادران، مقصود این است که وقتی که جمع شوید، هریکی از شما سرودی دارد، تعلیمی دارد، زبانی دارد، مکاشفهای دارد، ترجمهای دارد، باید همه بجهت بنا بشود.²⁷ اگر کسی به زبانی سخن گوید، دو دو یا نهایت سه سه باشند، به ترتیب و کسی ترجمه کند.²⁸ اما اگر مترجمی نباشد، در کلیسا خاموش باشد و با خود و با خدا سخن گوید.²⁹ و از انبیا دو یا سه سخن بگویند و دیگران تمیز دهند.³⁰ و اگر چیزی به دیگری از اهل مجلس مکشوف شود، آن اوّل ساکت شود.³¹ زیرا که همه می‌توانید یکیک نبوت کنید تا همه تعلیم یابند و همه نصیحت پذیرند.³² و ارواح انبیا مطیع انبیا می‌باشند.³³ زیرا که او خدای تشویش نیست بلکه خدای سلامتی.

زنان در کلیسای

⁰ چنانکه در همهٔ کلیساهای مقدّسان،³⁴ و زنان شما در کلیساها خاموش باشند زیرا که ایشان را حرف زدن جایز نیست بلکه اطاعت نمودن، چنانکه تورات نیز می‌گوید.³⁵ اما اگر می‌خواهند چیزی بیاموزند، در خانه از شوهران خود بپرسند، چون زنان را در کلیسا حرف زدن قبیح است.³⁶ آیا کلام خدا از شما صادر شد یا به شما به تنهایی رسید؟³⁷ اگر کسی خود را نبی یا

church.¹³ Wherefore let him that speaketh in an unknown tongue pray that he may interpret.¹⁴ For if I pray in an unknown tongue, my spirit prayeth, but my understanding is unfruitful.¹⁵ What is it then? I will pray with the spirit, and I will pray with the understanding also: I will sing with the spirit, and I will sing with the understanding also.¹⁶ Else when thou shalt bless with the spirit, how shall he that occupieth the room of the unlearned say Amen at thy giving of thanks, seeing he understandeth not what thou sayest?¹⁷ For thou verily givest thanks well, but the other is not edified.¹⁸ I thank my God, I speak with tongues more than ye all:¹⁹ Yet in the church I had rather speak five words with my understanding, that by my voice I might teach others also, than ten thousand words in an unknown tongue.²⁰ Brethren, be not children in understanding: howbeit in malice be ye children, but in understanding be men.²¹ In the law it is written, With men of other tongues and other lips will I speak unto this people; and yet for all that will they not hear me, saith the Lord.²² Wherefore tongues are for a sign, not to them that believe, but to them that believe not: but prophesying serveth not for them that believe not, but for them which believe.²³ If therefore the whole church be come together into one place, and all speak with tongues, and there come in those that are unlearned, or unbelievers, will they not say that ye are mad?²⁴ But if all prophesy, and there come in one that believeth not, or one unlearned, he is convinced of all, he is judged of all:²⁵ And thus are the secrets

روحانی پندارد، اقرار بکند که آنچه به شما می‌نویسم، احکام خداوند است.³⁸ اما اگر کسی جاهل است، جاهل باشد.³⁹ پس ای برادران، نبوت را به غیرت بطلبید و از تکلم نمودن به زبانها منع مکنید.⁴⁰ لکن همه چیز به شایستگی و انتظام باشد.

of his heart made manifest; and so falling down on his face he will worship God, and report that God is in you of a truth.²⁶ How is it then, brethren? when ye come together, every one of you hath a psalm, hath a doctrine, hath a tongue, hath a revelation, hath an interpretation. Let all things be done unto edifying.²⁷ If any man speak in an unknown tongue, let it be by two, or at the most by three, and that by course; and let one interpret.²⁸ But if there be no interpreter, let him keep silence in the church; and let him speak to himself, and to God.²⁹ Let the prophets speak two or three, and let the other judge.³⁰ If any thing be revealed to another that sitteth by, let the first hold his peace.³¹ For ye may all prophesy one by one, that all may learn, and all may be comforted.³² And the spirits of the prophets are subject to the prophets.³³ For God is not the author of confusion, but of peace, as in all churches of the saints.³⁴ Let your women keep silence in the churches: for it is not permitted unto them to speak; but they are commanded to be under obedience, as also saith the law.³⁵ And if they will learn any thing, let them ask their husbands at home: for it is a shame for women to speak in the church.³⁶ What? came the word of God out from you? or came it unto you only?³⁷ If any man think himself to be a prophet, or spiritual, let him acknowledge that the things that I write unto you are the commandments of the Lord.³⁸ But if any man be ignorant, let him be ignorant.³⁹ Wherefore, brethren, covet to prophesy, and forbid not to speak with tongues.⁴⁰ Let all things be done decently

and in order.